

PROPOSTA D'ACORD DE JUNTA DE PROTAVEUS PER EXIGIR L'ALLIBERAMENT DELS PRESOS POLÍTICS

APROVADA

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Des del passat dilluns 16 d'octubre d'enguany, els Presidents de l'Assemblea Nacional de Catalunya i d'Òmnium Cultural, Jordi Sànchez i Jordi Cuixart, estan en situació de presó provisional conforme a interlocutòria dictada per la Jutgessa de l'Audiència Nacional Carmen Lamela. En idèntica situació es troben des de la tarda nit del dia 2 de novembre, el Vicepresident de la Generalitat, Oriol Junqueras, i els Consellers i Conselleres Dolors Bassa, Meritxell Borràs, Josep Rull, Jordi Turull, Joaquim Forn, Carles Mundó i Raul Romeva.

Se'ls acusa de la presumpta comissió dels delictes de rebel·lió, sedició i malversació de cabals públics i es considera per part de la magistrada, als efectes de justificar la situació de presó preventiva, que els investigats poden fugir de l'acció de la justícia, destruir proves rellevants per la investigació i reiterar la seva conducta delictiva.

Més d'un centenar de catedràtics i doctors en dret penal, han manifestat públicament que els delictes de rebel·lió i sedició no es donen per la inexistència de la violència que requereixen els tipus penals. D'altra banda, el parlamentari que a la redacció del Codi Penal de 1995, va promoure l'esmena per incorporar el fet de la violència en els mencionats delictes, Diego López Garrido, ha aclarit que per tal que es donés el delictes de rebel·lió calia que l'aixecament fos violent, equiparant-lo a actes com va ser per exemple, el cop d'Estat del Tinent Coronel Tejero, el 23 de Febrer de 1981. És obvi que la violència no s'ha donat en cap cas en la conducta dels deu investigats.

El propi difunt fiscal Maza, principal impulsor de la causa contra els Jordis i el govern de la Generalitat, va admetre que *"en una querella es posava tot i no s'afinava tant com en un escrit de qualificació jurídica dels fets"*; aquesta afirmació és d'una gravetat jurídica i democràtica inaudita, perquè ha estat justament la seva querella la que ha provocat les deu privacions injustes de llibertat; és a dir, si el fiscal Maza hagués redactat una querella tenint en compte el clam de la doctrina penal o les pròpies paraules de López Garrido, no hagués incorporat de forma inductiva els delictes de sedició i rebel·lió, i els avui presos estarien en llibertat. Existeix per tant, un error inicial d'apertura del procés sense el qual la litis seria diametralment diferent i aquest error ha vulnerat de forma flagrant el dret a la llibertat, saltant-se de forma escandalosa els principis més elementals del dret penal.

Aquest error que actua clarament com a *"condictio sine qua non"* de la situació actual, cal enmarcar-lo dins la configuració de dependència i jerarquia que té el Ministeri Fiscal a la pròpia Constitució Espanyola en el seu article 124 4º, on es diu que el Fiscal General de l'Estat serà anomenat pel Rei, a proposta del govern i escoltat el Consell General del Poder Judicial. És obvi per tant, que més enllà de la independència judicial, el motiu clar de la mala qualificació jurídica inicial rau clarament en un defectuós funcionament d'una administració pública, en aquest cas de l'administració de justícia i en concret de la Fiscalia General de l'Estat, òrgan dependent jeràrquicament del Ministerio de Justicia, i per tant responsable principal de la situació actual.

Sense entrar en consideracions terminològiques, és evident que una acurada qualificació penal dels fets ens portaria a unes penes que en cap cas justificarien la mesura cautelar més restrictiva de drets que coneix l'ordenament jurídic estatal, i que és la presó preventiva; una institució que requereix, a banda d'una penalitat pròpia dels delictes contra la vida o la llibertat sexual, de la possibilitat real d'eludir l'acció de la justícia o fugir del territori espanyol, reiterar la conducta delictiva i destruir proves que poden esdevenir necessàries per tal d'esclarir els fets investigats. En el present cas, sortir d'Espanya s'evita amb l'entrega del passaport, no es poden destruir proves en la mesura que els investigats ja no tenen accés ni als seus despatxos ni als seus propis ordinadors, i la reiteració delictiva és d'impossible realització quan la conducta presumptament punible va ser organitzar un referèndum.

Per tots aquests motius, es proposa a la Junta de Portaveus l'adopció dels següents acords

ACORDS

Primer.- Expressar l'absolut desacord amb les querelles presentades per la Fiscalia General de l'Estat espanyol contra Jordi Cuixart i Jordi Sánchez i contra els membres del govern de la Generalitat respecte els delictes que se'ls hi imputen i les mesures cautelars demandades, així com amb la decisió judicial que ha comportat l'empresonament de deu persones per motius polítics.

Segon.- Demanar al Tribunal Suprem que, conforme als principis més elementals del Dret Penal, com els d'intervenció mínima, presumpció d'innocència,... i en aplicació del principi d'igualtat davant la llei (mateix tracte processal que a la Presidenta del Parlament i membres de la mesa), ordeni la immediata llibertat de Jordi Cuixart, Jordi Sánchez, Oriol Junqueras, Dolors Bassa, Meritxell Borràs, Jordi Turull, Josep Rull, Joaquim Forn, Carles Mundó i Raul Romeva.

Tercer.- Comunicar aquests acords al Congreso de los Diputados i a cadascú dels grups parlamentaris, al Ministerio de Justicia, al Parlament de Catalunya, a la Associació Catalana de Municipis, a la Federació Catalana de Municipis, i a la Federación Española de Municipios y Provincias.

Quart. Expressar públicament la solidaritat d'aquest Ajuntament amb els presos polític amb un gest simbòlic i visible per a la ciutadania fins que no es produeixi el seu alliberament: la il·luminació de la façana de l'Ajuntament de color groc.